Dosarul penal nr. 1-266/2025
(PIGD: 1-25135476-26-1-22092025)

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

15 octombrie 2025 orașul Drochia

Judecătoria Drochia, sediul Central
Instanța de judecată având în componența sa:
Președintele ședinței, judecător: Corina Tăbăcaru
Grefier: Ala Bejanu
Cu participarea
Procurorului în Procuratura Drochia – Ina Palamarciuc
Părții vătămate – Surlari Tatiana
Apărătorului părții vătămate – avocatul Iurie Vrabii
Apărătorului inculpatului – avocatul Grigore Postovanu
Inculpatului – Popescu Liviu *****

A examinat în şedinţă de judecată publică, în procedura prevăzută de art. 364[1] Cod de Procedură Penală *(Judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală)* cauza penală privind învinuirea inculpatului –

Popescu Liviu **;***

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal al RM;

În temeiul art. 20 Cod de Procedură Penală - termenul de examinare a cauzei penale: 22 septembrie 2025 – 15 octombrie 2025

Cauza penală examinată în conformitate cu art. 364[1] Cod de Procedură Penală, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În temeiul art. 319 Cod de Procedură Penală a fost îndeplinită procedura legală de citare a participanților la proces

În baza materialelor cauzei penale, a explicațiilor părților la proces și a probelor administrate la faza urmăririi penale, care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată, cu respectarea limitelor judecării cauzei în temeiul art. 325 Cod de Procedură Penală, instanța de judecată –

c o n s t a t ă:

I. Fapta prejudiciabilă săvârșită (temeiul real al răspunderii penale)

Inculpatul Popescu Liviu *****la data de 30 octombrie 2021, în jurul orelor 18:30, aflându-se împreună cu concubina sa pe nume Surlari Tatiana *****, a.n. *****, în locuinţa situată în satul *****, ca rezultat a unor neînțelegeri apărute din cauza lipsei surselor financiare, între ei s-a iscat o ceartă.

Tot atunci, inculpatul Popescu Liviu *****, urmărind scopul aplicării violenţei fizice faţă de concubina sa pe nume Surlari Tatiana *****, care în conformitate cu prevederile art. 133[1] Cod Penal întruneşte calitatea de membru de familie, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil

al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi admiţând în mod conştient survenirea acestora, acţionând prin intenţie directă îndreptată la atingerea scopului său, a săvârşit acte de violenţă fizică exprimată prin îmbrânceală, apucare de păr şi aplicarea mai multor lovituri cu palma peste faţă, cauzându-i astfel părţii vătămate Surlari Tatiana *****, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202118P0143 din 23 noiembrie 2021, dureri fizice şi leziuni corporale sub formă de echimoze sub ambii ochi, hemoragie în sclera ochiului stâng, echimoze masive a fesei drepte şi antebraţului stâng, edemele părţii pieloase a capului, excoriații pe frunte, buzei de sus şi a gâtului din ambele părţi, care au apărut în urma acțiunii traumatice a unui corp dur-contondent, posibil în timpul şi circumstanțele indicate, provoacă dereglarea sănătății de scurtă durată şi în baza acestui criteriu în ansamblu se califică ca vătămare ușoară a integrității corporale.

II. Procedura de examinare a cauzei

În cadrul ședinței de judecată, inculpatul Popescu Liviu, asistat de avocatul Grigore Postovanu, până la începerea cercetării judecătorești, a recunoscut în totalitate faptele indicate în actul de învinuire, și-a recunoscut vina, nesolicitând administrarea de probe noi, prin cerere scrisă personal, a solicitat examinarea cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecţii.

Apărătorul inculpatului, avocatul Grigore Postovanu a susținut cererea inculpatului Popescu Liviu privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată și a solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Procurorul în Procuratura Drochia, Ina Palamarciuc a susținut cererea inculpatului Popescu Liviu privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată. Obiecții nu a formulat.

Apărătorul părții vătămate, avocatul Iurie Vrabii și partea vătămată Surlari Tatiana au susținut cererea inculpatului privind examinarea cauzei penale în procedură simplificată. Obiecții nu au formulat.

Partea vătămată Surlari Tatiana a menționat că, nu are pretenții materiale sau morale față de inculpatul Popescu Liviu, cu acesta formează în continuare o familie, au la întreținere trei copii minori. Nu are pretenția de a fi recunoscută parte civilă.

În conformitate cu art. 364[1] alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

În acord cu prevederile art. 364[1] alin. (2) - (4) Cod de Procedură Penală, (2) Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului. (3) În cadrul şedinţei preliminare sau pînă la începerea cercetării judecătoreşti, instanţa îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii, apoi acordă cuvîntul procurorului, părţii vătămate şi celorlalte părţi asupra cererii formulate. (4) Instanţa de judecată admite, prin încheiere, cererea dacă din probele administrate rezultă că faptele inculpatului sînt stabilite şi dacă sînt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse şi procedează la audierea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului.

Prin încheierea protocolară din 13 octombrie 2025, în temeiul art. 342 Cod de Procedură Penală, având în vedere faptul că, inculpatul a declarat că recunoaște în totalitate faptele indicate

în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, din probele administrate rezultă că, faptele inculpatului sunt stabilite şi sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse, declarația este semnată personal, depusă până la începerea cercetării judecătorești, ținând cont de faptul că, nu sunt încălcate astfel drepturile și interesele legitime în proces, instanța de judecată a admis cererea inculpatului și a dispus judecarea cauzei penale în baza probelor administrate la faza de urmărire penală în temeiul art. 364[1] Cod de Procedură Penală.

III. *Inculpatul Popescu Liviu *****,* fiind audiat în cadrul ședinței de judecată sub jurământ în conformitate cu art. art. 108, 364[1] alin. (4) Cod de Procedură Penală, prin expunere factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, a recunoscut integral vinovăția, sincer s-a căit de cele comise. A declarat că, în ziua conflictului a venit de la muncă și s-a început o ceartă între el și soția Surlari Tatiana. Era nervos, nu-și dădea seama ce face și a îmbrâncit-o pe ea. Îi pare rău de cele săvârșite. Recunoaște leziunile care sunt descrise în raportul de expertiză. În cazul stabilirii vinovăției sale, este de acord să execute pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

*Deşi, inculpatul Popescu Liviu *****, fiind audiat în cadrul şedinţei de judecată vina în comiterea faptei prejudiciabile a recunoscut-o integral, vinovăţia acestuia este pe deplin dovedită prin probele administrate la faza urmăririi penale de către partea acuzării, şi anume:*

-declaraţiile părţii vătămate Surlari Tatiana care fiind audiată la faza urmăririi penale a declarat că, este locuitoare a satului *****. Cu referire la caz a comunicat, că în anul 2012 a făcut cunoștință cu un bărbat pe nume Popescu Liviu *****, cetățean al României, în timp ce ambii se aflau în Italia la muncă. Respectiv, din anul 2013 au început să concubineze, tot în anul 2013, în familia lor a apărut primul copil Popescu Simone, ulterior în anul 2016 în familia lor s-a născut copilul Popescu Delia. Concretizează că, oficial nu a înregistrat căsătoria cu ultimul. În timpul traiului în comun în familia lor apăreau diferite situații, certuri ca în orice familie. Concubinul ei este cetăţean al României. În Moldova au revenit în luna iunie anul curent, ultimul muncește ocazional în construcții. Despre Liviu, a mai comunicat că, obișnuiește să consume uneori alcool. La data de 30 octombrie 2021, în timp ce se afla la domiciliu în jurul orelor 18:30, a venit acasă concubinul, era în stare de ebrietate și a iniţiat un conflict verbal, a început să o numească cu cuvinte necenzurate, motivul fiind lipsa banilor în familie. Ulterior conflictul a generat în aplicarea violenţei, a apucat-o de piept, a lovit-o cu capul de perete, ea a ieşit afară unde în continuare a fost agresată, doborâtă la pământ și lovită cu mâinile peste faţă şi cap. Atunci mama ei Rotari Zinaida, a auzit gălăgie, a ieşit afară, unde a văzut-o la pământ, s-a speriat şi a apelat la poliţie. Concubinul în acel moment a urcat în automobil şi a plecat într-o direcţie necunoscută. A doua zi, data de 01 noiembrie 2021, a fost la medicul legist, care a evaluat-o şi a depistat la ea mai multe leziuni corporale care au fost calificate de către acesta ca leziuni corporale uşoare. Cunoaşte că, concubinul a plecat în România şi în Republica Moldova nu se va întoarce. Când au venit angajaţii poliţiei la faţa locului i-a fost întocmit acestuia ordin de restricţie de urgenţă pe un termen de 10 zile, de ordonanţă de protecţie nu are nevoie, în calitate de parte civilă nu doreşte să fie recunoscută, dreptul de a fi asistată de un apărător garantat de stat i-a fost explicat, nu vede necesitatea; *(f.d. 35)*

-declaraţiile martorului Rotari Zinaida care fiind audiată la faza urmăririi penale a declarat că, locuieşte în satul *****. Într-o gospodărie cu ea locuieşte şi fiica Surlari Tatiana, împreună cu doi copii minori şi concubinul ei Popescu Liviu *****, care este cetăţean al României. Ea locuieşte în casă, iar fiica cu familia în sarai. În ultima perioadă, concubinul fiicei a devenit agresiv, deseori vine acasă servit şi face scandal fără motive. Fiica Tatiana la moment

este însărcinată cu al treilea copil. La data de 30 octombrie 2021, pe parcursul zilei s-a aflat acasă, concubinul fiicei lucrează în construcţii la casa fiicei mai mare. Aproximativ pe la ora 17:00, concubinul fiicei a revenit acasă, a intrat în locuinţa lor, la acel moment ea era în construcţia auxiliară din curtea gospodăriei. Ce s-a întâmplat în locuinţa fiicei nu cunoaşte, dar peste aproximativ o jumătate de oră a auzit gălăgie în curtea gospodăriei, a ieşit afară şi a văzut cum Tatiana era jos la sol, iar concubinul ei s-a urcat în maşină şi a plecat undeva. Ea s-a apropiat de Tatiana a ajutat-o să se ridice, a văzut cum ultima era plânsă, într-o stare de şoc, a întrebat-o ce s-a întâmplat, acesta i-a comunicat că, a fost agresată fizic de către concubinul Popescu Liviu, cu mâinile şi picioarele, pe diferite părţi ale corpului. Văzând că, ultimul îşi bate joc de fata ei, mai ales aceasta este însărcinată cu copilul lui, a decis să apeleze la poliţie. Peste o perioadă de timp a venit la faţa locului poliţia și au documentat cazul. Liviu a venit atunci seara şi-a luat hainele şi a plecat;

(f.d. 26)

-raportul de expertiză judiciară nr. 202118D0143 din 23 noiembrie 2021, prin care în timpul examinării medico-legale la Surlari Tatiana, anul naşterii *****, s-au depistat: leziuni corporale în formă de: echimoze sub ambii ochi, hemoragie în sclera ochiului stâng, echimoze masive ale fesei drepte şi antebraţului stâng, edemele părţii pieloase ale capului, excoriațiile frunţii, buzei de sus şi gâtului din ambele părţi, care puteau fi cauzate de acţiunea traumatică a unui/unor obiecte dure contondente, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, se califică către vătămare corporală uşoară, în baza criteriului dereglării sănătăţii de scurtă durată leziunile corporale depistate se exclud de la căderea înălţimii propriului corp; *(f.d. 23-24)*

IV. Încadrarea juridică a acțiunilor (temeiul juridic al răspunderii penale) și analiza probelor

Instanța de judecată cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinenței și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate la faza urmăririi penale, a stabilit în acțiunile *inculpatului Popescu Liviu* *****întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de ***art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal al RM*** *(în redacția Legii nr. 157 din 26 iulie 2018 „pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002”, în vigoare din 14 octombrie 2018) – violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu cauzarea vătămărilor corporale ușoare a integrității corporale sau a sănătății.*

În conformitate cu art. 8 Cod Penal, caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.

Potrivit art. 10 Cod Penal, (1) Legea penală care înlătură caracterul infracţional al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrşit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

În temeiul art. 8 Cod Penal, instanța de judecată a stabilit caracterul infracțional al faptelor prejudiciale în baza legii penale în vigoare la momentul săvîrșirii faptelor (30 octombrie 2021), adică în baza Legii nr. 157 din 26 iulie 2018 „pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002”, în vigoare din 14 octombrie 2018.

Or, modificările operate prin Legea nr. 316 din 17 noiembrie 2022 „pentru modificarea unor acte normative (asigurarea drepturilor în cazul infracțiunilor privind viața sexuală și violența în familie”, în vigoare din 09 ianuarie 2023, în temeiul art. 10 alin. (2) Cod Penal nu au caracter retroactiv, deoarece stabilesc o sancțiunea mai gravă decât legea penală în vigoare la data comiterii faptei prejudiciabile, în redacția Legii nr. 157 din 26 iulie 2018 „pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002”, în vigoare din 14 octombrie 2018.

V. În conformitate cu prevederile art. 93 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Probele sînt elemente de fapt dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În temeiul art. 95 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Sînt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod.

Iar, potrivit art. 99 alin. (2) Cod de Procedură Penală, (2) Probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă.

În acord cu prevederile art. 389 alin. (1) Cod de Procedură Penală, (1) Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de Procedură Penală, (4) Toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

Potrivit art. 101 alin. (1) şi (2) Cod de Procedură Penală, (1) Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

În conformitate cu art. 52 alin. (1) Cod Penal, (1) Se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă.

Conform art. 113 Cod Penal, (1) Se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

VI. Astfel, verificând respectarea condițiilor prevăzute de art. 364^1 Cod de Procedură Penală, audiind inculpatul în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de judecată a constatat că, inculpatul Popescu Liviu a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu, acțiunile căruia instanța de judecată le-a încadrat în conformitate cu prevederile art. 201^1 alin. (1), lit. a) Cod Penal după semnele calificative – *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu cauzarea vătămărilor corporale ușoare a integrității corporale sau a sănătății.*

În acest context, instanța de judecată reține că, conform ordonanței de punere sub învinuire din 07 decembrie 2021 *(f.d. 52-53),* dar şi potrivit rechizitoriului, inculpatul Popescu

Liviu a fost pus sub acuzare pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal.

Infracțiunea prevăzută la art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal stabilește răspunderea penală pentru violența în familie, adică, acțiunea intenționată comisă de un membru al familie asupra altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente soldate cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Instanța de judecată apreciind în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de Procedură Penală, declarațiile părții vătămate Surlari Tatiana atestă că, prin informațiile relevate de către partea vătămată este demonstrat faptul că, dânsa este membrul familiei inculpatului, în sensul dat acestei noțiuni de prevederile art. 133[1] lit. lit. a), b) Cod Penal (în redacția Legii nr. 196 din 28.07.2016 „pentru modificarea şi completarea unor acte legislative", în vigoare 16.09.2016), dar și de prevederile art. 3 alin. (2), lit. lit. a), b) din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 „cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie", ultimii fiind concubini.

Astfel, prin declarațiile părții vătămate Surlari Tatiana se demonstrează faptul că, la data de 30 octombrie 2021, inculpatul Popescu Liviu a realizat în raport cu partea vătămată forma de violență stabilită de art. 2 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 „cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor şi a violenţei în familie", și anume: <u>*violența fizică*</u> (partea vătămată Surlari Tatiana a indicat că, *inculpatul a apucat-o de piept, a lovit-o cu capul de perete, ea a ieşit afară unde în continuare a fost agresată, doborâtă la pământ și lovită cu mâinile peste faţă şi cap).*

Instanța de judecată reține că, prin declarațiile părții vătămate Surlari Tatiana se demonstrează faptul că, inculpatul Popescu Liviu a aplicat violența fizică față de acesta.

În acest context, instanța de judecată a apreciat că, declarațiile părții vătămate Surlari Tatiana coroborează și cu celelalte probe administrate de către partea acuzării la faza urmăririi penale și anume declarațiile martorului Rotari Zinaida, care a confirmat faptul că, Tatiana era jos la sol, era plânsă și era în stare de șoc, comunicându-i că, a fost agresată fizic de concubin, cât și cu concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 202118D0143 din 23 noiembrie 2021.

Conform prevederilor art. 2 din Legea nr. 45 din 01 martie 2007 „cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei", prin <u>*violență în familie*</u> se înțelege acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

În contextul stării de fapt stabilită în urma aprecierii probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța de judecată a constatat că, în faptele inculpatului sunt întrunite toate elementele și semnele distinctive obligatorii ale componenței de infracțiune stabilită de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal.

VII. Cu referire la componența de infracțiune prevăzută de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal urmează a se reține că, prin fapta prejudiciabilă comisă, inculpatul Popescu Liviu a adus atingere relațiilor sociale cu privire la solidaritatea familială și la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală a concubinei sale, partea vătămată Surlari Tatiana.

Victima infracțiunii este concubina inculpatului și în conformitate cu prevederile art. 133[1] Cod Penal este membrul de familie, iar atingerea integrității corporale a victimei se confirmă prin raportul de expertiză judiciară nr. 202118D0143 din 23 noiembrie 2021.

Latura obiectivă a infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acţiunea sau inacţiunea manifestată fizic sau verbal; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămării uşoare a integrităţii corporale sau a sănătăţii; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile.

În speţă, fapta prejudiciabilă comisă de inculpatul Popescu Liviu s-a realizat prin acțiunea manifestată prin acțiuni violente, care au provocat urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor corporale ușoare.

Aceste circumstanțe sunt confirmate prin declarațiile părţii vătămate Surlari Tatiana, apreciate din punct de vedere al coroborării lor cu declarațiile martorului Rotari Zinaida, care a relatat despre circumstanțele conflictului dintre inculpat și partea vătămată, precum și cu concluziile raportului expertiză judiciară nr. 202118D0143 din 23 noiembrie 2021.

Totodată, instanța de judecată notează că, infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal în modalitatea în care a fost săvârșită de inculpatul Popescu Liviu este o infracțiune materială.

La caz, aceasta s-a consumat din momentul cauzării vătămărilor corporale ușoare părții vătămate Surlari Tatiana, fapt confirmat prin raportul de expertiză judiciară nr. 202118D0143 din 23 noiembrie 2021.

Latura subiectivă a infracţiunii în cauză s-a materializat prin intenţia directă a inculpatului Popescu Liviu de atentare la integritatea corporală a victimei.

Or, instanța de judecată conchide că, inculpatul aplicând violenţa fizică asupra părţii vătămate își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale şi a prevăzut că acţiunile sale pot cauza urmări prejudiciabile sub forma vătămărilor ușoare a integrităţii corporale, în acest fel confirmându-se caracterul intenționat al acțiunilor sale.

Subiectul infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal, în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) Cod Penal este persoana fizică care a atins vârsta de 16 ani la momentul comiterii infracţiunii, condiţie întrunită în speţă, inculpatul la data comiterii faptei prejudiciabile avea împlinită vârsta de 32 ani și era responsabil.

Mai mult, inculpatul Popescu Liviu întrunește și condițiile subiectului special, la data comiterii faptei prejudiciabile, fiind concubinul părții vătămate Surlari Tatiana, circumstanțe elucidate în partea descriptivă a sentinței.

Prin urmare, instanța de judecată constată că, fapta inculpatului Popescu Liviu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal.

VIII. În concluzie, instanța de judecată a constatat cu certitudine în baza materialelor dosarului penal că, inculpatul Popescu Liviu a comis infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal.

Instanţa de judecată reţine cu titlu de principiu general recunoscut că sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe examinate de instanţa de judecată şi nu poate fi bazată pe presupuneri.

În temeiul art. 389 alin. (1), (2) Cod de Procedură Penală, (1) Sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvîrşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată. (2) Sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.

Instanța de judecată şi-a întemeiat sentința de condamnare a inculpatului pentru comiterea infracțiunii incriminate atât în baza probelor administrate de către acuzatorul de stat, care au fost cercetate și examinate atât în cadrul cercetării judecătorești, cât şi cu concursul analizei faptului dacă condamnarea este justificată, „în afara oricăror dubii rezonabile” *(hotărârea Curţii Europene a Drepturilor Omului pronunţată în cauza Irlanda c. Regatului Unit, 18 ianuarie 1978).*

În acest sens, instanța de judecată reține cu referire la procesul de apreciere a probelor că în jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului s-a conturat standardul *„dincolo de orice îndoială rezonabilă”*, care presupune că, pentru a putea fi pronunţată o soluţie de condamnare, acuzaţia trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existenţa unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esenţială a dreptului la un proces echitabil şi instituie în sarcina acuzării obligaţia de a proba toate elementele vinovăţiei într-o manieră aptă să înlăture dubiul *(hotărârea Bragadireanu contra României, 06 decembrie 2006; hotărârea Orhan contra Turciei din 18 iunie 2002).*

Astfel, instanța de judecată a constatat în afara oricăror dubii rezonabile că, acțiunile inculpatului Popescu Liviu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1), lit. a) Cod Penal după semnele calificative – *violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin acțiuni violente, soldate cu cauzarea vătămărilor corporale ușoare a integrității corporale sau a sănătății.*

IX. La individualizarea pedepsei penale, instanța de judecată reține prevederile art. art. 7, 75 Cod Penal, respectiv: modalitatea şi împrejurările în care a fost comisă infracţiunea, gradul de pericol social mediu al faptei săvârşite, de împrejurările în care a fost comisă fapta, dar şi circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

În conformitate cu art. 61 alin. (1) şi (2) Cod Penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1), (2) Cod Penal, (1) Persoanei recunoscute vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvîrşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracţiunea săvîrşită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepţional şi se aplică atunci cînd gravitatea infracţiunii şi personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă şi nu şi-ar atinge scopul. *O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepţional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanţa de judecată.*

Instanța de judecată reține că, inculpatul Popescu Liviu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, a solicitat examinarea cauzei penale în procedură simplificată (art. 364[1] Cod de Procedură Penală), sincer s-a căit de cele comise, partea vătămată nu a formulat pretenții materiale sau morale.

În conformitate cu art. 76 Cod Penal cu titlu de circumstanțe atenuante se reține – săvârșirea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, căința sinceră, prezența a trei copii minori la întreținere.

În conformitate cu art. 77 Cod Penal, circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Cu referire la personalitatea inculpatului Popescu Liviu, instanța de judecată reține că, anterior nu a fost atras la răspundere penală, a fost atras la răspundere contravențională *(f.d. 73)*, are la întreținere trei copii minori.

După caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, infracțiunea prevăzută de art. 201[1] alin. (1), lit. a) Cod Penal se clasifică ca infracțiune „mai puțin gravă" (art. 16 alin. (3) Cod Penal), pentru care legea penală, în vigoare la data comiterii faptei (în redacția Legii nr. 157 din 26 iulie 2018 „pentru modificarea Codului penal al Republicii Moldova nr. 985/2002", în vigoare din 14 octombrie 2018) prevede pedeapsa sub formă de *„muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de pînă la 3 ani".*

Instanța de judecată relevă că, prin Legea nr. 83 din 14.04.2023 (în vigoare din 02.08.2023) „pentru modificarea unor acte normative" au fost introduse prevederile art. 80[1] Cod Penal „Aplicarea pedepsei în cazul judecăţii pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală".

În contextul dat, instanța de judecată relevă că, prevederile art. 80[1] Cod Penal au intrat în vigoare la data de - 02.08.2023, după comiterea de către inculpatul Popescu Liviu a faptei prejudiciabile (30 octombrie 2021) și prin aplicarea acestora, situația inculpatului s-ar agrava ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 10 alin. (2) Cod Penal.

Or, potrivit prevederilor art. 10 alin. (2) Cod Penal, legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvîrşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.

Astfel, prevederile art. 80[1] Cod Penal nu sunt aplicabile speței *(a se vedea și decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți nr. 1r-92/2024 din 20 martie 2024; decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți nr. 1r-319/2024 din 02 august 2024).*

În susținerea poziției date, instanța de judecată mai reține și decizia Curții Constituționale nr. 85 din 09 iulie 2018, conform căreia, articolul 364[1] alin. (8) Cod de Procedură Penală, este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală, astfel, în speță urmând a fi aplicate prevederile legii (art. 364[1] alin. (8) Cod de Procedură Penală) în vigoare la momentul comiterii faptei prejudiciabile și care sunt mai favorabile inculpatului.

Așadar, conform art. 364[1] alin. (8) Cod de Procedură Penală, *inculpatul care a recunoscut săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.*

Conform art. 75 alin. (2) Cod Penal, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blîndă, din numărul celor menţionate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Instanța de judecată reține că, inculpatul Popescu Liviu în ședința de judecată a solicitat stabilirea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

În contextul circumstanțelor menționate supra, având în vedere scopul pedepsei penale, consfințit de art. 61 alin. (2) Cod Penal, reieșind din personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost atras la răspundere penală, de caracterul infracțiunii, care potrivit prevederilor art. 16 alin. (3) Cod Penal este una „mai puțin gravă", de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, precum și de limitele pedepsei stabilite la art. 201^1 alin. (1), lit. a) Cod Penal, reduse prin aplicarea art. 364^1 alin. (8) Cod de Procedură Penală, instanța de judecată apreciază că, în privința inculpatului Popescu Liviu *****pentru comiterea de către acesta a infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1), lit. a) Cod Penal este echitabilă aplicarea unei pedepse penale sub formă de **115 (una sută cincisprezece) ore muncă neremunerată în folosul comunității**.

Se explică inculpatului Popescu Liviu condiţiile şi consecinţele neexecutării pedepsei stabilite prevăzute la art. 67 alin. (3) Cod Penal, și anume că, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Instanța de judecată notează că, pedeapsa și modalitatea de executarea a acesteia trebuie individualizate în așa manieră încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii și să evite în viitor comiterea unor fapte antisociale.

Scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni și se realizează prin funcția de constrângere a pedepsei, funcție de reeducare, dar și prin funcție de exemplaritate a pedepsei, care are ca scop determinarea altor posibili subiecți de drept penal să evite săvârșirea de noi infracțiuni, datorită consecințelor la care se expun.

Or, pentru ca pedeapsa să-și realizeze funcțiile și scopul definit de legiuitor, aceasta trebuie să corespundă sub aspectul duratei și naturii sale gravității faptei comise, potențialului de pericol social pe care, în mod real, îl prezintă persoana inculpatului, dar și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența sancțiunii.

Astfel, este stabilit cu valoare de principiu că atingerea dublului scop educativ și preventiv al pedepsei este esențial condiționată de caracterul adecvat al acesteia, revenind instanței de judecată datoria asigurării unui echilibru real între gravitatea faptei și periculozitatea inculpatului, precum și durata și modalitatea de executare a sancțiunii, pe de altă parte.

În speță, instanța de judecată ținând cont de faptul că, inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, are la întreținere trei copii minori, circumstanțe agravante nu au fost stabilite consideră că, corectarea și resocializarea inculpatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni este posibilă prin aplicarea unei pedepse non privativă de libertate sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunității*.

Instanța de judecată reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în favoarea folosirii măsurilor neprivative de libertate (cauza Varga şi alţii v. Ungaria, hotărârea din 10 martie 2015, §104; cauza Norbert Sikorski v. Polonia, hotărârea din 22 octombrie 2009, §158), statuând că trebuie să se ia în considerare alternativele disponibile detenției, și nu aplicarea automată a pedepsei închisorii (cauza Kyprianou v. Cipru, hotărârea din 15 decembrie 2005, § 108).

În acest context, instanța de judecată notează și faptul că, pedeapsa care necesită a fi stabilită inculpatului nu urmează să cauzeze suferințe fizice, urmând a fi aplicată în spiritul principiului umanismului, dar întotdeauna pe principii de legalitate și respectiv, constată că în speță sunt întrunite pe deplin condițiile aplicării unei pedepse non-privativă de libertate sub formă de *muncă neremunerată în folosul comunității*, măsură de pedeapsă care este de natură să

prevină comiterea de către inculpat de noi infracțiuni și să influențeze pozitiv comportamentul acestuia în societate.

X. Măsura preventivă

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1), pct. 15) Cod de Procedură Penală, (1) La adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1), pct. 5) Cod de Procedură Penală, (1) În dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate: 5) dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă.

Instanţa de judecată reţine că, în cadrul urmăririi penale și la faza judecării cauzei penale în privinţa inculpatului Popescu Liviu nu a fost aplicată măsură preventivă.

Această circumstanță nu a împiedicat examinarea prezentei cauze penale în termen rezonabil.

În temeiul art. 175 alin. (2) coroborat cu art. 176 alin. (1) Cod de Procedură Penală și reieșind din considerentele că probe sau circumstanțe care ar impune asigurarea executării sentinței nu există, instanța de judecată nu consideră necesar de a aplica măsură preventivă în privința inculpatului Popescu Liviu.

XI. Compensarea cheltuielilor judiciare

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1), pct. 14) Cod de Procedură Penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 14) cine şi în ce proporţie trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare.

În cadrul ședinței de judecată, Procurorul în Procuratura Drochia, Ina Palamarciuc a solicitat încasarea de la inculpatul Popescu Liviu, în folosul statului suma de 448 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art. 227 Cod de Procedură Penală, (1) Cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părţii vătămate, reprezentanţilor lor, experţilor, specialiştilor, interpreţilor, traducătorilor şi asistenţilor procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenţei juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acţiunilor procesuale în cauza penală. (3) Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

În conformitate cu art. 229 Cod de Procedură Penală, (1) Cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanţa de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepţia sumelor plătite interpreţilor, traducătorilor, precum şi apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistenţă juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiţiei şi condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanța de judecată constată că, în prezenta cauză penală au fost suportate cheltuieli judiciare în sumă de 448 lei, pentru efectuarea raportului de constatare nr. 202118P0332 din 01

noiembrie 2021 – 128 lei *(f.d. 19)* și a raportului de expertiză judiciară nr. 202118D0143 din 23 noiembrie 2021 – 320 lei *(f.d. 23-24).*

În acest context, instanța de judecată constată că, solicitarea părții acuzării referitor la încasarea din contul inculpatului Popescu Liviu a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei este întemeiată și urmează a fi admisă integral, or, în conformitate art. 229 alin. (1) Cod de Procedură Penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului.

Pe cale de consecință, instanța de judecată va admite solicitarea părții acuzării și va dispune încasarea din contul inculpatului Popescu Liviu în beneficiul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 448 lei.

XII. În conformitate cu art. 8 Cod Penal al RM, art. art. 340, 364^1, 384, 385, 389, 392-395 și 397 Cod de Procedură Penală al RM, instanţa de judecată,-

h o t ă r ă ș t e:

Popescu Liviu *****se recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1), lit. a) Cod Penal al RM și i se stabilește pedeapsa penală sub formă de 115 (una sută cincisprezece) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

În conformitate cu art. 67 alin. (2^2) Cod Penal al RM, persoana condamnată la muncă neremunerată în folosul comunităţii semnează în instanţa de judecată un angajament prin care se obligă să se prezinte, în termen de 5 zile de la momentul rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti, la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul.

În conformitate cu art. 67 alin. (3) Cod Penal al RM, se explică inculpatului că, în caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la munca neremunerată în folosul comunităţii, ea se înlocuieşte cu închisoare, calculîndu-se o zi de închisoare pentru 4 ore de muncă neremunerată în folosul comunităţii.

Se încasează de la inculpatul Popescu Liviu *****, născut la data de *****, IDNP *****în beneficiul Statului suma de 448 (patru sute patruzeci și opt) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Sentinţa este susceptibilă de a fi contestată cu recurs, la Curtea de Apel Nord, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul Judecătoriei Drochia, sediul Central.

Sentința pronunțată integral în ședința de judecată publică din 15 octombrie 2025 în conformitate cu art. 338 Cod de Procedură Penală.

Preşedintele şedinţei,
Judecător: /semnătura/ **Corina Tăbăcaru**

„Copia corespunde originalului”
Judecător: Corina Tăbăcaru